

Dosarul nr. 2ra-257/23
(2-22010136-01-2ra-15022023)

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. VI. Schibin)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

21 iunie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
Judecători

Viorica Puica
Ion Malanciuc
Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursului declarat de recurentul Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Clinic Bălți”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Liliana Tîpa împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică „Spitalul Clinic Bălți”, intervenient accesoriu Sindicatul Lucrătorilor Medicali „Susținere” cu privire la anularea parțială a ordinului de concediere, anularea ordinului cu privire la desfacerea contractului individual de muncă, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, încasarea dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 24 ianuarie 2022, reclamanta Liliana Tîpa a depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP „Spitalul Clinic Bălți”, intervenient accesoriu Sindicatul Lucrătorilor Medicali „Susținere” cu privire la anularea ordinului nr. 177 din 04 noiembrie 2021 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere și a ordinului nr. 249-p din 04 noiembrie 2021 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă nr. 154/16 din 10-5.20167; restabilirea la locul de muncă a Liliane Tîpa; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a salariului ratat pentru întreaga perioadă cât reclamanta a fost privată ilegal de posibilitatea de a munci; încasarea de la pârât în beneficiul reclamantei a 0,3% din suma neplătită în termen a salariului, pentru fiecare zi de întârziere, din motivul reținerii acestor plăți din vina angajatorului; încasarea de la pârât în beneficiul reclamantei a prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei; încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-7, 59, 162, vol. I).

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, din anul 2016 și până la data de 04 noiembrie 2021, Liliana Tîpa a activat în cadrul IMSP „Spitalul Clinic Bălți” în diverse funcții. La începutul anului 2021, au fost planificate concediile anuale de odihnă, iar concediul salariatei Liliana Tîpa a fost programat pentru luna iunie-iulie 2021. În luna februarie 2021, reclamanta urma să beneficieze de concediu de odihnă

pe o perioadă de 10 zile, însă după 3 zile de concediu ultima a fost rechemată din concediu, iar în luna mai 2021 reclamanta a depus cerere cu privire la acordarea concediului anual de odihnă pe o perioadă de 39 zile. Având în vedere că, în luna iunie a plecat în concediu un medic din secție, reclamanta a fost rugată să amâne concediul cu o lună pentru perioada iulie-august 2021.

Din motivul că, de la sfârșitul lunii iunie 2021, reclamantei nu i-a fost adus la cunoștință ordinul cu privire la acordarea concediului anual de odihnă, ultima a depus o notificare pe numele directorului IMSP „Spitalul Clinic Bălți” Serghei Rotari, în care a menționat faptul că, în ultimii doi ani nu a beneficiat de concediu anual de odihnă și din considerentul că, în luna iulie a planificat activități cu familia începând cu data de 01 iulie 2021 nu se va prezenta la serviciu.

A menționat reclamanta că, la data de 09 august 2021, după expirarea termenului de 39 zile a concediului anual de odihnă, a depus o cerere prin care a solicitat acordarea a 7 zile de concediu din contul concediului anual de odihnă nefolosit, care în conformitate cu prevederile legislației muncii urmau să fie alipite la concediul anual de odihnă nefolosit. Astfel, la data de 13 august 2021, reclamanta a depus cerere prin care a solicitat acordarea concediului anual de odihnă nefolosit începând cu data de 16 august 2021.

Totodată, a menționat reclamanta că, pe faptul neacordării concediului anual de odihnă, aceasta a depus petiții la Inspectoratul Teritorial de Muncă Bălți, care prin răspunsul nr. 104/Ț din 19 august 2021 a informat reclamanta că, angajatorul contrar prevederilor art.116 alin. (5) și art. 117 alin. (3) Codul muncii, nu a informat în formă scrisă despre data începerii concediului și nu a achitat indemnizația de concediu pentru perioada 01 iulie 2021- 05 august 2021 cu trei zile calendaristice înainte de plecarea în concediu.

La data de 15 septembrie 2021, reclamanta a solicitat acordarea concediului neplătit pentru perioada de 15 zile în legătură cu susținerea examenelor de admitere la studii post-universitare, la aceeași dată reclamanta a depus și alte cereri inclusiv și cea prin care a solicitat IMSP „Spitalul Clinic Bălți” explicații despre acceptarea parțială a acordării concediului anual de odihnă.

Din răspunsurile acordate de angajator, reclamanta a desprins că, noțiunea de cumulare a concediului anual de odihnă lipsește în Codul muncii și că, din cauza pandemiei de COVID-19 nu a fost posibil de adus la cunoștința reclamantei ordinul de acordare a concediului anual de odihnă sub semnătură.

Deoarece, nu a primit răspuns la cererea din 15 septembrie 2021 privind acordarea concediului neplătit la data de 20 septembrie 2021, în mod repetat reclamanta a mai depus o cerere. Angajatorul, din nou, fără a avea temei legal a refuzat acordarea concediului neplătit.

A susținut reclamanta că, la data de 04 noiembrie 2021, a fost emis ordinul nr. 177 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concedierea reclamantei pe faptul absenței fără motive întemeiate de la lucru în perioada 06 august 2021 până la data de 13 septembrie 2021 și ordinul nr. 249-p prin care a fost desfăcut contractul individual de muncă nr. 154/16 din 10 mai 2016 încheiat cu Liliana Tipa.

Reclamanta a expus că, ordinul nr. 177 din 04 noiembrie 2021 și ordinul nr. 249-p din 04 noiembrie 2021 sunt ilegale și urmează a fi anulate. În acest sens, a

fost indicat că, angajatorul a sancționat reclamanta disciplinar pe faptul absenței fără motive întemeiate de la locul de muncă, în perioada 06 august 2021 până la data de 13 septembrie 2021, perioadă în care reclamanta se afla în concediu anual de odihnă. Astfel că, pârâtul a pretins că, cererile din 09 august 2021 și din 12 august 2021 cu privire la acordarea concediului anual de odihnă au fost refuzate din interes de serviciu fapt ce contravine cu prevederile art. 112 alin. (2) Codul muncii. A indicat reclamanta că prin refuzul său, angajatorul a încălcat și prevederile art. 119, alin. (3) din Codul muncii.

A invocat reclamanta că, până la aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare – concedierea, angajatorul nu a cerut în scris salariatului o explicație privind fapta comisă, prin ce a încălcat prevederile art. 208 alin. (1) Codul muncii.

La fel, la emiterea ordinului contestat angajatorul pretinde că a fost întocmit un proces-verbal de refuz de a prezenta explicații, dat fiind faptul că respectivul salariat nu a dorit clarificarea chestiunii abordate. Însă, refuzul salariatei Liliana Tipa de a da explicații s-a redus la faptul că aceasta a solicitat ca aceste explicații să fie date în prezența reprezentantului sindicatului Lucrătorilor Medicali „Susținere”, a cărei membru este reclamanta Liliana Tipa.

A considerat reclamanta că, angajatorul în mod ilegal, a tratat solicitarea perfect legală, ca refuz de a da explicații. Procesul-verbal privind consemnarea refuzului Lilianeii Tipa de a prezenta explicația cerută, nu este semnat de Sindicatul Lucrătorilor Medicali „Susținere” care în speță este reprezentantul salariatei.

A mai invocat reclamanta că, la emiterea ordinului nr. 177 din 04 noiembrie 2021, IMSP „Spitalul Clinic Bălți” a ignorat opinia consultativă formulată de Sindicatul Lucrătorilor Medicali „Susținere”. Deși, pârâtul a pretins că nu a primit nici un răspuns la scrisoarea nr. 01.10./449 din 23 septembrie 2021 prin care a solicitat Comitetului sindical acordul la concediere a reclamantei, afirmația este una eronată, deoarece prin avizul de recepție semnat la data de 04 octombrie 2021, pârâtul a recepționat răspunsul sindicatelor.

În privința încasării din contul pârâtului a prejudiciului moral, reclamanta a menționat că, solicitarea se bazează pe prevederile art. 5 lit. k), art. 9 alin. (1) lit. n), art. 327, art.329 și art. 330 Codul muncii precum și art. 2036, art. 2037 Cod civil, din cauza acțiunilor pârâtului de neacordare a concediului anual de odihnă nefolosit care au avut un impact emoțional negativ, starea de sănătate a reclamantei s-a înrăutățit, aceasta fiind nevoită să se apeleze la consultațiile medicilor și să urmeze tratament. Datorită acțiunilor angajatorului, reclamantei i-a fost afectată poziția în colectiv fiindu-i cauzate suferințe psihice manifestate prin stare de frustrare, stres și insomnie, în legătură cu aceasta a fost estimat prejudiciul moral la suma de 15 000 lei.

Prin hotărârea din 26 aprilie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a anulat pct. 2 din ordinul directorului IMSP „Spitalul Clinic Municipal Bălți” nr. 177 din 04 noiembrie 2021 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, prin care s-a aplicat sancțiune disciplinară sub formă de concediere a Lilianeii Tipa.

S-a anulat ordinul directorului IMSP „Spitalul Clinic Municipal Bălți” nr. 249-p din 04 noiembrie 2021, prin care a fost desfăcut contractul individual de

muncă nr. 154/16 din 10 mai 2016 încheiat cu Liliana Tipa.

S-a restabilit Liliana Tipa în funcția anterior deținută de medic specialist Centrul COVID-19 din cadrul IMSP „Spitalul Clinic Bălți”.

S-a încasat de la IMSP „Spitalul Clinic Bălți” în beneficiul Liliane Tipa: suma de 20 4754,36 lei, cu titlu de despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă: 04 noiembrie 2021-26 aprilie 2022, suma de 48 880,80 lei cu titlu de dobândă legală de întârziere, suma de 15 000 lei, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral și suma de 7 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică, iar în total suma de 275 635,16 lei.

În rest, acțiunea s-a respins, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 28 aprilie 2022 și, ulterior la 23 septembrie 2022, IMSP „Spitalul Clinic Bălți” a declarat apel împotriva hotărârii din 26 aprilie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, solicitând admiterea apelului înaintat, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă integral.

Prin decizia din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți, a fost admisă cererea de apel depusă de IMSP „Spitalul Clinic Bălți”, a fost casată parțial hotărârea din 26 aprilie 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central în partea încasării dobânzii legale de întârziere și cuantumului sumei totale dispuse spre încasare 275 635,16 lei și în această parte a fost emisă o hotărâre nouă privind respingerea cererii depusă de Liliana Tipa împotriva IMSP „Spitalul Clinic Bălți” cu privire la încasarea prejudiciului pentru reținerea plății salariului.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a constatat că exigențele prevăzute de lege, au fost respectate de către angajator la emiterea ordinului nr. 177 din 04 noiembrie 2021. Respectiv, angajatorul a exercitat dreptul de aplicare a sancțiunii disciplinare salariatului său, a emis ordin în acest sens și a indicat în acest ordin: temeiurile de fapt și de drept, termenul în care sancțiunea poate fi contestată și organul în care sancțiunea poate fi contestată.

Instanța de apel a reținut că, drept faptă ce a constituit temei pentru sancționarea disciplinară a fost descrisă: Liliana Tipa, medic specialist, în perioada 06 august 2021 până pe data de 13 septembrie 2021 a încălcat prevederile art. 9 alin. (2) lit. b), c), d), art. 95, 98, 100 Codul muncii, pct. pct. 22, 25, 30, 25 din Regulamentul intern al instituției, prin faptul că a absentat fără motive întemeiate de la lucru, mai mult de 4 ore consecutive în timpul de muncă.

Astfel, sancțiunea a învederat perioada: 06 august -13 septembrie 2021 și nu alte perioade, inclusiv ulterioare, vizate de obiecțiile și argumentele invocate de părți la examinarea cauzei atât în instanța de fond cât și în instanța de apel.

Totodată, în conformitate cu art. 209 alin. (1) Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical.

În speță, angajatorul IMSP „Spitalul Clinic Bălți” a constatat la zi absența de la locul de muncă a salariatei Liliana Tipa conform actelor privind constatarea absenței salariatului de la lucru: nr.1 din 06 august 2021, nr.1 și nr. 2 din 09 august

2021, nr.1 și nr. 2 din 17 august 2021 (f.d.121, 125, 126, 129, 130). La fel, lipsa de la serviciu a angajatei Liliana Tipa a fost documentată de către IMSP „Spitalul Clinic Bălți” și prin: nota informativă din 09 august 2021, demersul din 17 august 2021, tabelele de evidență a timpului de lucru, răspunsurile nr. 02-489p din 03 septembrie 2021 și 02-519 din 13 septembrie 2021, procesul-verbal nr.1 din 17 septembrie 2021 (f.d.120, 128, 131-136, 140).

Astfel, chiar calculat din data ultimului act prin care angajatorul a constatat lipsa angajatei Liliana Tipa de la serviciu în perioada indicată (ca faptă continuă) – 17 septembrie 2021 și până la data de 04 noiembrie 2021, când a fost aplicată sancțiunea disciplinară, s-a scurs o perioadă de timp mai mare de o lună de la data constatării până la data aplicării sancțiunii, prevăzută de art. 209 alin. (1) Codul muncii.

Prin urmare, de către prima instanță corect a fost constatat că la emiterea ordinului nr. 177 din 04 noiembrie 2021 angajatorul IMSP „Spitalul Clinic Bălți” a încălcat norma precitată, din care motiv a dispus anularea ordinului în partea aplicării sancțiunii disciplinare sub formă de concediere a Lilianeii Tipa.

Cu referire la indicarea în pct. 3 și 4 a ordinului vizat, a chestiunilor privind termenul și organul de contestare și obligarea de a aduce la cunoștința salariatului a prevederilor ordinului, acestea sunt prevăzute onerativ de art. 210 Codul muncii spre a fi respectate la emiterea ordinului de sancționare disciplinară. Respectiv, angajatorul nu a admis încălcare în acest sens, motiv pentru care pretenția privind anularea pct. 3 și 4 din ordin corect a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Deși, pârâtul a sancționat reclamanta pentru absența forțată de la muncă perioada începând cu data de 06 august 2021 până la 13 septembrie 2021, totuși conform Tabelului de evidență a timpului de muncă pentru luna august 2021, în privința reclamantei Liliana Tipa în zilele de 9, 10, 11 august 2021 a fost mențiunea literei „B”, fapt explicat de reprezentantul pârâtului în ședința de judecată ca fiind „bolnav” sau aflat în concediu medical (f.d.132). Iar, conform contului personal de plată pentru anul 2021, în luna următoare – septembrie 2021, angajatorul a achitat angajatei Liliana Tipa pentru primele 3 zile de aflare în concediu medical plata pentru concediul medical în sumă de 3306,76 lei.

Respectiv, angajatorul a imputat comiterea abaterii disciplinare prin lipsa de la serviciu inclusiv pentru 3 zile cât angajata a fost în concediu medical, fapt nejustificat.

Potrivit confirmării nr. 83 din 14 decembrie 2021, Liliana Tipa este membru al Sindicatului Lucrătorilor Medicali „Susținere” începând cu data de 30 iunie 2021 (f.d.27).

Prin scrisoarea nr. 01.10/449 din 23 septembrie 2021, angajatorul IMSP „Spitalul Clinic Bălți” a solicitat inclusiv Sindicatului Lucrătorilor Medicali „Susținere”, opinia la concedierea salariatului Liliana Tipa (f.d.137-138). Scrisoarea a fost expediată în adresa Lex XXI, Dianeii Grosu și recepționată la data de 01 octombrie 2021 (f.d.139), ultima este președinte atât a Sindicatului Lucrătorilor Medicali „Susținere”, cât și a A.O. „Lex XXI”.

Prin scrisoarea fără număr și dată, recepționată la data de 04 octombrie 2021, Diana Grosu, președintele Sindicatului Lucrătorilor Medicali „Susținere” a remis poziția organului sindicat către angajator prin care a expus dezacordul la concediere

(f.d. 28-29).

În temeiul ordinului nr. 751-p din 04 iunie 2021, Liliana Tipa urma să se afle în concediu anual doar în perioada: 01 iulie 2021 până la 05 august 2021.

La caz, indiferent de cererile pe care le-a înaintat angajata Liliana Tipa privind acordarea concediului pe perioade mai mari, concediu suplimentar, odată ce angajatorul nu a emis ordin de acordare a concediului în acest sens, astfel de concediu nu a fost acordat. Nu au fost prezentate probe care să ateste că ordinul nr. 751-p din 04 iunie 2021 sau refuzul angajatorului să fi fost contestat, anulat, revocat sau modificat în modul stabilit de lege.

În această ordine de idei, angajata Liliana Tipa urma să se conformeze ordinului existent de acordare a concediului, iar în lipsa unui alt ordin, să respecte disciplina muncii.

În continuare, prin scrisoarea din 13 septembrie 2021, angajatorul IMSP „Spitalul Clinic Bălți” a solicitat de la angajatul Liliana Tipa explicațiile cu privire la absența de la locul de muncă în perioada de 06 august 2021-12 septembrie 2021, scrisoarea a fost recepționată de către tatăl reclamantei la data de 28 septembrie 2021, fapt confirmat prin cotorul semnat de persoana care urma să transmită scrisoarea (f.d.135).

Conform procesului-verbal nr.1 din 17 septembrie 2021, întocmit de reprezentantul angajatorului și reprezentantul sindicatelor s-a constatat că, Liliana Tipa a refuzat să prezinte explicația scrisă în legătură cu încălcarea disciplinei muncii în ziua de 17 septembrie 2021 ce constă în absența de la locul de muncă a salariatei în perioada 06 august 2021-12 septembrie 2021 (f.d.136).

Instanța de apel a reținut că, procesul-verbal din 17 septembrie 2021 de constatare a refuzului de a prezenta explicații, a fost emis cu 11 zile înainte de a fi recepționată scrisoarea din 13 septembrie 2021 cu solicitarea de prezentare a explicațiilor scrise.

Astfel, de la data recepționării solicitării, 28 septembrie 2021, Liliana Tipa a dispus de termenul de 5 zile lucrătoare pentru a prezenta explicația scrisă privitor la motivele absenței de la serviciu, fără a-i fi afectat acest drept de procesul-verbal din 17 septembrie 2021. Ori, ordinul de sancționare disciplinară a fost emis mai târziu.

În aceeași ordine de idei, de către prima instanță corect a fost apreciat că, odată ce s-a constatat încălcarea art. 209 alin. (1) Codul muncii la emiterea ordinului nr. 177 din 04 noiembrie 2021 și a fost anulat prevederile pct. 2 din numitul ordin, de jure a fost anulată aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere aplicată față de Liliana Tipa, respectiv și însăși concedierea intimatei-reclamante.

Este de menționat că în condițiile în care, concedierea salariatei a fost ilegală, fiind anulată, nu suferă justificare nici ordinul nr. 249-p din 04 noiembrie 2021, prin care a fost desfăcut contractul individual de muncă nr. 154/16 din 10 mai 2016, care a fost întemeiat anume pe ordinul nr. 177 din 04 noiembrie 2021, în calitate de act subzistent.

Subsecvent, ordinul nr. 249-p din 04 noiembrie 2021 corect a fost anulat, ca ilegal, cu restabilirea situației juridice existente anterior.

Sub un alt aspect, în condițiile în care au fost anulate ordinul nr. 177 din 04 noiembrie 2021 – pct. 2 și ordinul nr. 249-p din 04 noiembrie 2021, care au determinat concedierea reclamantei și desfacerea contractului individual de muncă,

dovedite a fi produse cu încălcarea procedurii legale, salariată Liliana Tipa eliberată nelegitim din serviciu urmează a fi restabilită la locul de muncă în funcția anterior deținută de medic specialist Centrul COVID-19 din cadrul IMSP „Spitalul Clinic Bălți”.

Respectiv, în acest sens este corectă concluzia instanței de fond precum că IMSP „Spitalul Clinic Bălți”, urmează să emită ordinul de restabilire a Lilianeii Tipa în funcția de medic specialist Centrul COVID-19, cu aducerea la cunoștință a ordinului în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii, sub semnătură reclamantei.

Totodată este justificată și concluzia instanței de fond cu privire la încasarea prejudiciului material pentru perioada absenței de la serviciu.

În prima instanță reprezentantul intimăteii-reclamante la 22 aprilie 2022 a solicitat spre încasare suma de 204 754,36 lei, cu titlu de despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

La caz, absența forțată a Lilianeii Tipa de la muncă a avut loc de la data concedierii – 04 noiembrie 2021 până la data pronunțării dispozitivului hotărârii judecătorești - 26 aprilie 2022.

În conformitate cu art. 165 alin. (1), (3) din Codul muncii, salariul mediu include toate drepturile salariale din care, conform legislației în vigoare, se calculează contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii, cu excepția plăților cu caracter unic. Modul de calculare a salariului mediu al salariatului este unic și se stabilește de Guvern.

Respectiv, salariul mediu al reclamantei corect a fost calculat reieșind din ultimele 12 luni depline anterioare concedierii, adică: 01 noiembrie 2020 - 01 noiembrie 2021.

Calcularea a avut la bază informațiile privind contul personal de plată pentru anii 2020-2021, prezentate de IMSP „Spitalul Clinic Bălți” (f.d.154-155) și a inclus toate formele de retribuire a muncii și de compensații conform pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004, care însă nu include plata pentru concediul medical și concediul anual – conform pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004.

Astfel, potrivit informațiilor din conturile personale pe anii 2020 și 2021 (f.d.154-155), a fost calculată suma globală a salariului pe ultimele 12 luni depline anterioare concedierii anume pentru activitatea de muncă sub oricare formă (salariu de bază, indicatori de performanță pentru covid) după cum urmează: 01 noiembrie 2020 - 01 noiembrie 2021: 23382,00 lei + 34949,29 lei + 43271,05 lei + 50617,21 lei + 47685,72 lei + 50454,53 lei + 40872,93 lei + 43182,66 lei + 2422,73 lei + 2422,73 lei = 339260,85 lei.

Suma în mărime de 3306,79 lei, primită pentru buletinul medical nu a fost inclusă în calcul reieșind din prevederile pct. 3 și 8 din Hotărârea Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004.

Conform prevederilor contractului individual de muncă cu ultimul acord adițional, încheiat între angajatorul IMSP „Spitalul Clinic Bălți” și salariată Liliana Tipa precum și din argumentele espuse de către părți, Liliana Tipa avea regim de muncă de 5 zile lucrătoare pe săptămână. Cu toate acestea, în condițiile pandemiei COVID-19, reclamanta efectua ture suplimentare și de înlocuire. Totuși, la caz,

urmează a fi luat în considerație forma regimului de bază de muncă menționată, deși regimul de muncă în condiții speciale a determinat cuantumul plăților salariale mult mai mare decât cel prevăzut în contract.

Respectiv, determinarea salariului mediu pe o zi este în felul următor: cuantumul salariului anual total calculată mai sus de 339 260,85 lei : 12 luni : 21,1 = 1339,89 lei pe zi.

Intimata-reclamantă a fost privată forțat de posibilitatea de a munci timp de 172 zile (noiembrie 2021 - 26 zile, decembrie 2021 - 31 zile, ianuarie 2022 - 31 zile, februarie 2022 - 28 zile, martie 2022 - 31 zile, aprilie 2022 – 25 zile).

Corespunzător, conform pct. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004, se calculează pe zile calendaristice valoarea salariului lunar de care a fost privată reclamanta în perioada de referință, și anume: noiembrie 2021 – 26 zile x 1339,89 lei/zi = 34837,14 lei, decembrie 2021 – 31 zile x 1339,89 lei/zi = 41536,59 lei, ianuarie 2022 – 31 zile x 1339,89 lei/zi = 41536,59 lei, februarie 2022 – 28 zile x 1339,89 lei/zi = 37516,92 lei, martie 2022 – 31 zile x 1339,89 lei/zi = 41536,59 lei, aprilie 2022 – 25 zile x 1339,89 lei/zi = 33497,25 lei, iar în total suma de 230 461,08 lei.

Astfel, având în vedere limitele pretențiilor din acțiunea formulată în pledoarii de 204 754 lei, 36 bani, prima instanță corect a dispus încasarea sumei integral, fiind justificată conform calculelor descrise supra, instanța fiind limitată la limita pretențiilor din acțiune, conform art. 240 alin. (3) Cod procedură civilă. Calculul invocat verbal de către reclamanta Liliana Tipa nu a corespuns prevederilor legale menționate mai sus.

Cu referire la pretenția privind repararea prejudiciului moral, intimata Liliana Tipa a fost privată ilegal de posibilitatea de a munci, drept urmare a suportat prejudiciul moral, fiind în lipsă de loc de muncă, fapt care impune limitări în exercitarea drepturilor economice și sociale ale persoanei.

Respectiv, salariul mediu calculat al apelantei-reclamante depășește limita de 15 000 lei, iar Liliana Tipa a solicitat anume cuantumul de 15 000 lei, conform limitelor pretențiilor din acțiune, instanța corect a încasat suma respectivă de la pârât în beneficiul reclamantei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Totodată, instanța de apel a considerat eronată poziția instanței de fond în latura admiterii cerinței intimitei-reclamantei Liliana Tipa privind încasarea sumei de 48 880,80 lei, cu titlu de dobândă legală de întârziere pentru reținerea din vina angajatorului a salariului.

Momentul apariției obligației de plată a apelantului-pârât IMSP „Spitalul Clinic Bălți” intimitei-reclamante Liliana Tipa a prejudiciului material, ce constituie compensația în forma salariului pe care aceasta nu l-a primit, va surveni odată cu intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești de încasare a acestuia, or, IMSP „Spitalul Clinic Bălți” nu recunoaște faptul obligației de compensare a prejudiciului material pentru lipsa de la locul de muncă, evident și mărimea acestei despăgubiri.

Astfel, prejudiciul total ce urmează a fi încasat în beneficiul Lilianeii Tipa constituie suma de 226 754,36 lei, din care 204 754,36 lei – prejudiciul material, despăgubirea pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă; 15000 lei – prejudiciul moral, 7000 lei - cheltuieli de judecată.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească

obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Potrivit bonului de plată seria, nr. YL 885890 din 18 ianuarie 2022, Liliana Tipa a suportat cheltuieli de plată pentru asistența juridică în contul C.A. Ciuru Igor în suma de 7000 lei (f.d. 3).

Având în vedere complexitatea cauzei, faptul că în toate ședințele de judecată în prima instanță, precum și în instanța de apel interesele apelantei-reclamante Liliana Tipa au fost reprezentate de către avocatul Igor Ciuru, instanța de apel a considerat că suma de 7000 lei, cu statut de cheltuieli pentru asistența juridică sunt rezonabile și necesare, și corect încasate de la apelat în beneficiul reclamantei-intimate.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite cererea de apel depusă de IMSP „Spitalul Clinic Bălți”, a casa parțial hotărârea instanței de fond, în partea încasării dobânzii legale de întârziere și a quantumului sumei totale dispuse spre încasare 275 635,16 lei și în această parte a fost emisă o hotărâre nouă prin care s-a respins cerința Lilianeii Tipa către IMSP „Spitalul Clinic Bălți” privind încasarea prejudiciului pentru reținerea plății salariului.

La 17 ianuarie 2023, prin intermediul poștei (f.d. 26, vol. II), IMSP „Spitalul Clinic Bălți” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, hotărârea pronunțată este nefondată, neîntemeiată și pasibilă casării. Concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei. Normele de drept material au fost încălcate și aplicate eronat. Instanța de fond a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, precum și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Recurentul a opinat că, la aplicarea sancțiunii disciplinare, sub formă de concediere, IMSP „Spitalul Clinic Bălți”, în calitatea sa de angajator, a aplicat corect legislația în domeniu, și ținând cont de gravitatea abaterilor disciplinare, față de salariatul Liliana Tipa, aplicând în acest sens sancțiunea corespunzătoare.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 15 februarie 2023 (f.d. 29, vol. II) a fost expediată în adresa intimatei Liliana Tipa, fiind restituită instanței corespondența cu mențiunea „nereclamat” și avocatului acesteia Igor Ciuru, fiind recepționată la 21 februarie 2023, potrivit avizului de recepție nr. DS8008087544AS, contrasemnat (f.d. 31, 32, 33, vol. II).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 18 octombrie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 17 ianuarie 2023, prin intermediul poștei (f.d. 26, vol. II).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale către participanții la proces la data de 16 decembrie 2022 (f.d.236, 237, vol. I). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de IMSP „Spitalul Clinic Bălți”, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IMSP „Spitalul Clinic Bălți”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel și prima instanță, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul de judecată precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă,

însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de IMSP „Spitalul Clinic Bălți”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de recurentul Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Clinic Bălți”, împotriva deciziei din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

Judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni